

E vremea

Samoila

Este un om hărțuit
De din zori
Și până-n seară,
Multă lume a gândit
Că nu are timp
Să moară.
Ia răspunsuri
Din cutare,
Sună și la clopoțel,
Sfaturi dă la fiecare
Fără s-aibă timp de el.
Soarta l-a îndepărtat
De necesitatea lui,
Lipsindu-l de secretare,
Fuste scurte
Și toc cui.
Ros de gânduri negre
Și drumuri fără țel,
E vremea,
Cum se spune,
Să se gândească
Și la el.